

Reiniger Jakab tagtársunk 1911 március 9-én olvasta föl „A nyomtatvány útján elkövetett bűncselekményekről” című értekezését, amelyben megszokott alaposágával fejtegette a bűntető törvénykönyvben meghatározott nyomtatvány útján elkövetett bűncselekményeket.

Nagy érdeklődéssel hallgatták Nagy Zoltán tagtársunk fölvizsgálását az amerikai homestead törvényről és a magyar törvényjavaslat ismeretét a családi otthonról.

1911 december 7-én kezdtük meg az új polgári perrendtartás tanulmányozását Balsay József dr. táblai elnöki titkár szakavatott előadásával. Az új perrendtartásról előadást tartottak még Végman Ferenc dr., Reiniger Jakab, Elekes Gyula és Mecser József. Az új polgári perrendtartás még hátralevő részének ismertetése is biztosítva van, amennyiben egyes részeinek előadására Grün József és Longauer Ferenc dr. táblabírák, Koszó István dr., Kiss Jenő aljárásbíró, Szivessy Lehel dr., Reiner Mór dr., Kelemen Dezső dr., Dettre János dr., Pisztor Egon dr. és Balassa Ármán dr. ügyvédek vállalkoztak.

A Magyar Jogászegyesület megfelel azon ígéretének, hogy legközelebbi teljes ülését Szegeden tartja meg. Az országos jogászgűlést egyesületünkkel karöltve, valóban Szegeden rendezte, amely alkalommal kiváló jogtudósunk, Szász Schwarzwald Gusztáv dr. egyetemi tanár mély észjárású és kiválóan érdekes előadásában gyönyörködtünk. A jogászgűlés alkalmával városunkban tisztelhetjük Nagy Ferenc nyugalmazott államtitkár, egyetemi tanár, a Magyar Jogászegyesület kiváló elnökének vezetésével a magyar jogászvilág sok kitűnőségét.

Kedves kötelességünknek tartjuk fölemlíteni, hogy Szeged hatósága, a szegedi kenderfonógyár és a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár a rendezés költségeihez segélyösszeggel hozzájárultak és amit hálással köszönünk.

Igazgató választmányunk hét választmányi ülésen foglalkozott egyesületünk ügyeivel és többek között Márton József dr. törvényszéki bíró indítványára azt a határozatot hozta, hogy a szegedi iparvállalatok, jelentékenyebb pénzintézetek, kórház és letartóztatási intézetek megtekintésére tanulmányi kirándulásokat rendez.

Egyesületünknek jelenleg száznégyszáz tagja van.

Revolver-merénylet Tisza István ellen.

(Saját tudósítónktól.) A parlamenti forradalom akkora méretű már, hogy az egész világ figyelme feléje fordul, különösen a mai eset után.

A képviselőház pénteki ülésén az eddigénél is botrányosabb jelenetek történtek. Kovács Gyula képviselő, akit viselkedése miatt tudvalevően harminc napra kitiltottak a Házból, pénteken megjelent az ülésteremben és revolverből háromszor rálőtt Tisza István grófra. A lövések nem találtak. A merénylet, aki azt hitte, hogy revolvere talált, a büntetéstől való félelmében halántékra lökte magát. Haldokolva szállították a Herczel-féle szanatóriumba, ahol nyomban megoperálták. A rendőrség Kovács ellen azonnal letartóztatási végzést adott ki.

Megállapíthatjuk, hogy az a megdöbbentő merénylet, melynek ma a képviselőház tanácskozóterme színhelye volt, a politikai helyzetet semmi tekintetben sem változtatta meg. A nemzeti munkapárt kitartását és lelkesedését még fokozta a Tisza István gróf egyéniségét olyan jellemzően kidomborító szilárdság és lelki erő, melyet a rettenetes percekben tanúsított. Aki ma az elnököt és a többséget közvetlenül látta, annak megdöbbenthetetlen meggyőződésévé kellett válnia, hogy ez az elnök és ez a párt a parlament tekintélyét nemcsak sipokkal és fütyülőkkel, hanem revolveres merényletekkel szemben is

meg fogja védelmezni. A képviselőház tárgyalásai haladnak a maguk útján s az országnak módjában van róla meggyőződnie, hogy az utóbbi néhány nap alatt, amióta a képviselőház munkaképességét visszanyerte, a nemzeti munkapárt többet dolgozott az ország javára, mint a legutóbbi év alatt összevéve.

A parlamenti merényletnek ez a hűtelőtörténete:

BEVONUL AZ ELLENZÉK.

Pont tíz órakor az ellenzék bevonult az ülésterembe. Minden képviselő, kizárt és kizárva nem zárt, elfoglalta megszokott helyét. Most látszott, hogy az ellenzék milyen nagy erővel jelent meg a mai ülésen. Száznál több képviselőt lehetett összeszámlálni az ellenzéki padokon. Megjelent ma három román képviselő is, Mihályi, Vajda és Pop-Csicsó, akik a kormányval szemben foglalnak állást, valamint berendelték a kormány és az elnökség támogatására a horvát Pejacevich csoportját.

Negyedtizenegyre nem történt semmi. Még az ülés nem kezdődött meg, mikor bejött a terembe Székely Ferenc igazságügyminiszter. Számosan felugrottak, láthatólag sértő kiáltásokkal akarták elhalmozni. Károlyi Mihály gróf azonban hirtelen felkelt helyéről, kezével csendelt intett, mire az egész ellenzék némán csendült, mit akar a miniszter. Székely miniszteri asztalához sietett, iratokat vett fel és elhagyta a termet.

BEVONUL A RENDŐRSÉG.

Negyedtizenegyre órakor Pavlik rendőrfelügyelő, Beniczky és Volkenberg felügyelők vezetésével mellett 120 rendőr vonult az ülésterembe. Az ülés még nem volt megnyitva, a munkapárt soraiban egyetlen képviselő sem volt jelen, csak az ellenzékiek ültek a helyükön valamennyien.

A rendőrség megjelenésének pillanatában

vagy romancier? Abban a tizenöt esztendőben, amely a veszprémi furcsa házak óta elmúlt Cholnoky felett, ez a kivételes ember irt mindent és mindenfélét, amit tollforgató emberek írni szoktak. A természettudomány a kisujjában látszik lenni, orvos, csillagász, matematikus és földrajzi utazó egyszerre. Mindent a legjobban, legpontosabban tud. Az álnevek, amelyek mögé elrejtőzködött, egy európai tudós készségét, rátermettségét és hozzáértését szuggerálják az olvasónak. A Ch. V. betűk mögött a Sorbonne vagy az oxfordi egyetem valamelyik kitűnőségére gondolunk és egy gazdag, a tudomány minden kényelmével és pazar finomságával felszerelt írószobát látunk képzeletben, ahol a fehérbabátos asszisztens — egy rózsaszínű arcu, rajongó szemű fiatal tudós — mély meghajlással jelenti talán épen az ázsiai sivatagok térképén méricskélő férfinak, hogy a Franklin Társulat igazgatója megjelent a legközelebbi cikkely átvételéért és ezen csekket bátorítja beküldeni a legmélyebb tisztelettel. Majd Sanghai felé vitorlázni látjuk az álnevű tudóst és a pompás francia gőzösről az Océánt szemléli. Később a vatikáni levéltárban üldögel és őszentsége különös engedélyével hozzá nem férhető könyvekben buvárkodik. A nagyszerű és a maguk nemében páratlan írói készséggel megírt tudományos cikk íróját mindenhol sejtjük inkább, mint ott, ahol van, a kopár és megunt szerkesztői asztal mellett vagy otthon egy kis szűk Józsefvárosi lakásban, ahol, tudomásom sze-

rint, sem földgömb, sem teleszkóp nem találódik. A magamfajta fabulázó író, aki abból a hazugságból él, ami épen eszébe jut, rajongva és hódolattal mereszti szemét a csodálkozástól, midőn a pozitívumok, a tudományok mezőjén látja kapálgatni társát a fabulázásban, a kigondolásban. Hiszen az csak valahogyan megérthető volna, hogy a legjobb orvos Pesten Cholnoky, mert az utolsó évtizedet legalább is négy-ötféle halálos betegséggel a testében, élte át. A legbetegbber ember, a legokosabb ember, a legfinomabb ember, aki szentimentalizmus és sirdogálás nélkül állapítja meg önmagán az idegsorvadástól kezdve a nikotinmérgezésig a legpompásabb betegségeket, amelyek közül egyetlenegy elegendő volna ahhoz, hogy az ember eltörje a tollat. Minek írni, amikor még az sem bizonyos, hogy a cikket befejezem valamikor? Szinte fenséges az a nyugalma és bölcsesége, amellyel megállapítja hűségese barátai számára betegségeinek a stádiumát. A szenvedő Henrik legalább a németekre mondott kegyetlen vicceket, miközben égető kínja gyötörték. Ez is valami ahhoz, hogy elviselhetőbb legyen az élet. Cholnoky sohasem ír rosszat, sohasem mond rosszat. A bölcseséggel mint ha valami szerződést kötött volna, öreg zsidópapok mindentudásával látja az életet zajlani maga körül, észreveszi a Timesben az Océánra induló hajók utasnévsorában az oxfordi egyetem tanulmányutra menő fiatal magántanárának nevét és meglátja éjszaka ablakából a József-köruton bandukoló ujság-

írókat és magában kiszámítja, hová mennek, miről beszélgetnek és milyen színe van a kasszirő szemének az éjjeli kávéházban. Holott talán épen azelőtt tette le egy európai hírű orvostudósna a könyvét valamelyik betegségéről, amelyet buskomolyan elvisel. Finom és pompás, mint egy ifjú angol lord, akik klubjában ebédel, miután a Hyde-parkban ügetett délután. A divatot együtt tanulva megismerni boldogult Eduárddal és tudja, hogy Londonban hol mossák legféhérebben az ingeket. És olyan egyszerűen, olcsón öltözködik, mint egy segédtanító. Ismeri a rózsákat, mint a legjobb kertész valamelyik régi francia király udvarában, virág mégis ritkán illatozik asztalán. Csak a jeles szakember, Ehm János ismeri nála jobban a pezsgőket Budapestén, borokat, amelyeket csak Szemere Miklós tarthat pincéjében és pálinkákat, amelyeket tudományosan kevernek New Yorkban fehérkabátos négernek és a sörön kívül szilvóriummal delectálja kifáradt idegeit. Az üstökösökre gondolt éjszaka, amelyek Kanada felett világítják meg az órában a csillagsugáros éjt és reggel koszt pénz kell az asszonynak. Csupa kontraszt, furcsaság, álombeli alak az egész ember. rajongóknak és gyűjtőknek való, mint egy régi, ritka kisbiblia, vagy valamely ékköves gyűrű, amit egy porráváltott régi pápa sirboltjában találunk. Magyarország egyik legfurcsább és legtehetségesebb embere. És csak fiatal ujságírók járnak éjszaka az ablaka alatt és áhitattal figyelmeztetik egymást, hogy a legjobb új-